

บทที่ 3

วิธีการดำเนินการศึกษา

การวิจัยเรื่องคุณภาพชีวิตการทำงานของแรงงานต่างชาติที่มีใบอนุญาตทำงาน : กรณีศึกษาจังหวัดชลบุรี เป็นการวิจัยเชิงผสมระหว่างเชิงปริมาณ (quantitative research) กับเชิงคุณภาพ (qualitative research) โดยในเชิงปริมาณจะใช้ตอบวัตถุประสงค์การวิจัยข้อที่ 1 และ 2 ส่วนในเชิงคุณภาพนั้นจะใช้ตอบวัตถุประสงค์การวิจัยข้อที่ 3 และผู้วิจัยได้กำหนดแนวทางในการดำเนินการศึกษาซึ่งมีรายละเอียดดังต่อไปนี้

การศึกษาเชิงปริมาณ (quantitative research)

จากการสำรวจวรรณกรรมเบื้องต้น ผู้วิจัยพบว่ายังไม่มีทฤษฎีและงานวิจัยเกี่ยวกับคุณภาพชีวิตการทำงานของแรงงานต่างชาติโดยตรง ดังนั้นในงานวิจัยนี้จึงต้องอาศัยการสำรวจภาคสนามเบื้องต้น เพื่อมาตั้งสมมติฐาน เพื่อการพิสูจน์ต่อไป

สมมติฐานในการศึกษา

ผู้ศึกษาได้ตั้งสมมติฐานการวิจัยเชิงปริมาณไว้คือ ภูมิภาคทางสังคมและเศรษฐกิจของแรงงานต่างชาติในจังหวัดชลบุรี ที่แตกต่างกัน มีความสัมพันธ์กับคุณภาพชีวิตการทำงาน โดยแยกเป็นสมมติฐานดังนี้

สมมติฐานที่ 1 คุณภาพชีวิตการทำงานของแรงงานต่างชาติแตกต่างกันตามเพศ

สมมติฐานที่ 2 คุณภาพชีวิตการทำงานของแรงงานต่างชาติแตกต่างกันตามสถานภาพ

สมมติฐานที่ 3 คุณภาพชีวิตการทำงานของแรงงานต่างชาติแตกต่างกันตามอายุ

สมมติฐานที่ 4 คุณภาพชีวิตการทำงานของแรงงานต่างชาติแตกต่างกันตามภูมิลำเนาเดิม

สมมติฐานที่ 5 คุณภาพชีวิตการทำงานของแรงงานต่างชาติแตกต่างกันตามระยะเวลาการทำงานในจังหวัดชลบุรี

สมมติฐานที่ 6 คุณภาพชีวิตการทำงานของแรงงานต่างชาติแตกต่างกันตามประเภทของกิจการ

สมมติฐานที่ 7 คุณภาพชีวิตการทำงานของแรงงานต่างชาติแตกต่างกันตามอัตรารายได้ต่อเดือน

ประชากรและกลุ่มตัวอย่างในการศึกษา

ประชากรที่ใช้ในการศึกษาค้างนี้ ได้แก่ แรงงานต่างชาติที่มาลงทะเบียนเพื่อขอใบอนุญาตการทำงานในจังหวัดชลบุรีจำนวน 18,206 คน ประกอบด้วย 10 ประเภทกิจการ คือ ทำสวน เครื่องเคลือบดินเผาก่อสร้าง คานเรือ โรงสีข้าว เลี้ยงสัตว์ ประมงทะเลและกิจกรรมต่อเนื่อง เคลื่อนย้ายสินค้าในโกดัง ผู้รับใช้ในบ้าน พ.1 มีนายจ้าง พ.2 ไม่มีนายจ้าง (เหมืองแร่ ไม่มีการลงทะเบียน) ซึ่งมีขั้นตอนในการสุ่มกลุ่มตัวอย่างดังนี้

1. กำหนดขนาดกลุ่มตัวอย่าง โดยวิธีการคำนวณขนาดกลุ่มตัวอย่างของทาโร ยามาเน่ (วิเชียร เกตุสิงห์, 2541, หน้า 22-24) จากประชากร 18,206 คน เมื่อคำนวณแล้วได้ขนาดกลุ่มตัวอย่างสำหรับการศึกษาเป็นจำนวน 392 คน ดังนี้

$$\text{สูตร} \quad n = \frac{N}{(1+Ne^2)}$$

(เมื่อความเชื่อถือได้ของการเลือกตัวอย่าง = 95%)

เมื่อ	n	คือ	จำนวนตัวอย่าง หรือขนาดของกลุ่มตัวอย่าง
	N	คือ	จำนวนหน่วยทั้งหมด หรือขนาดของประชากร
	e	คือ	ความน่าจะเป็นของความผิดพลาดที่ยอมให้เกิดได้

$$\text{แทนค่าสูตร} \quad n = \frac{18,206}{1+18,206(0.05)^2} = 391.4$$

ดังนั้นจึงควรใช้จำนวนตัวอย่างในการวิจัยครั้งนี้ประมาณ 392 คน จึงจะยอมรับได้ (มีความเชื่อถือได้ 95%)

2. เทคนิคการสุ่มตัวอย่าง จะใช้การสุ่มแบบช่วงชั้น (stratified random sampling) ตั้งแต่ระดับอำเภอจนกระทั่งถึงระดับตำบลและระดับอาชีพ ดังนี้

2.1 การสุ่มกลุ่มตัวอย่างระดับอำเภอจะแบ่งอำเภอออกเป็น 3 ขนาด คือ อำเภอขนาดใหญ่ ซึ่งมีแรงงานมากกว่า 3,000 คน, อำเภอขนาดกลาง ซึ่งมีแรงงาน 1,000-3,000 คน และอำเภอขนาดเล็ก ซึ่งมีแรงงานน้อยกว่า 1,000 คน จากนั้นจะทำการสุ่มกลุ่มตัวอย่างระดับอำเภอโดยวิธีการจับสลาก มาขนาดละ 1 อำเภอ ผลการสุ่มกลุ่มตัวอย่างปรากฏดังตารางที่ 5

ตารางที่ 5 กลุ่มตัวอย่างระดับอำเภอในจังหวัดชลบุรี

ขนาดของอำเภอ	กลุ่มประชากร	กลุ่มตัวอย่าง
ขนาดใหญ่	อำเภอเมือง	อำเภอสัตหีบ
	อำเภอบางละมุง	
	อำเภอสัตหีบ	
ขนาดกลาง	อำเภอบ้านบึง	อำเภอศรีราชา
	อำเภอศรีราชา	
ขนาดเล็ก	อำเภอหนองใหญ่	อำเภอบ่อทอง
	อำเภอบ้านนา	
	อำเภอพนมสนธิคม	
	อำเภอบ่อทอง	
	กิ่งอำเภอเกาะจันทร์	

2.2 การสุ่มกลุ่มตัวอย่างระดับตำบลจะแบ่งตำบลออกเป็น 2 ขนาด คือ ตำบลขนาดใหญ่ และตำบลขนาดเล็ก โดยการแบ่งขนาดของตำบลนี้จะดูจากจำนวนแรงงานต่างาติที่มาลงทะเบียน จากนั้นจะทำการสุ่มกลุ่มตัวอย่างระดับตำบลโดยวิธีการจับสลาก มาขนาดละ 1 ตำบล ผลการสุ่มกลุ่มตัวอย่างปรากฏดังตารางที่ 6-8

ตารางที่ 6 กลุ่มตัวอย่างระดับตำบลในอำเภอสัตหีบ

ขนาดของตำบล	กลุ่มประชากร	กลุ่มตัวอย่าง
ขนาดใหญ่	ตำบลแสมสาร	ตำบลแสมสาร
ขนาดเล็ก	ตำบลนาจอมเทียน	ตำบลนาจอมเทียน
	ตำบลบางเสร่	
	ตำบลพลูตาหลวง	
	ตำบลสัตหีบ	

ตารางที่ 7 กลุ่มตัวอย่างระดับตำบลในอำเภอศรีราชา

ขนาดของตำบล	กลุ่มประชากร	กลุ่มตัวอย่าง
ขนาดใหญ่	ตำบลทุ่งสุขลา ตำบลบางพระ ตำบลศรีราชา ตำบลสุรศักดิ์ ตำบลหนองขาม	ตำบลบางพระ
ขนาดเล็ก	ตำบลบ่อวิน ตำบลหนองก้อ ตำบลแหลมฉบัง ตำบลบางแก้ว ตำบลเขาคันทรง ตำบลบึง	ตำบลบึง

ตารางที่ 8 กลุ่มตัวอย่างระดับตำบลในอำเภอบ่อทอง

ขนาดของตำบล	กลุ่มประชากร	กลุ่มตัวอย่าง
ขนาดใหญ่	ตำบลธาตุทอง ตำบลบ่อทอง ตำบลพลวงทอง	ตำบลบ่อทอง
ขนาดเล็ก	ตำบลเกษตรสุวรรณ ตำบลบ่อทอง ตำบลวัดสุวรรณ	ตำบลบ่อทอง

2.3 การสุ่มกลุ่มตัวอย่างระดับอาชีพในแต่ละตำบลจะพิจารณาตามสัดส่วนของอาชีพที่มีแรงงานต่างชาติมาลงทะเบียน ซึ่งการสุ่มกลุ่มตัวอย่างจะแบ่งกลุ่มอาชีพออกเป็น 3 กลุ่มอาชีพ คือ 1. กลุ่มเกษตรกร (ทำไร่ ทำสวน เลี้ยงสัตว์ และประมงทะเล) 2. กลุ่มอุตสาหกรรม (เครื่องเคลือบดินเผา ก่อสร้างโรงสีข้าว อุตสาหกรรมต่อเนื่องจากประมง และพิเศษ 1 มีนายจ้าง) 3. กลุ่มบริการ (คนรับใช้ในบ้าน และกรรมกรแบกหาม) โดยทำการสุ่มกลุ่มตัวอย่างมาจากสัดส่วนของ

จำนวนแรงงานต่างชาติที่มาลงทะเบียนในแต่ละกลุ่มอาชีพของอำเภอและตำบลที่เป็นกลุ่มตัวอย่าง ผลการสุ่มกลุ่มตัวอย่างปรากฏดังตารางที่ 9-11

ตารางที่ 9 กลุ่มตัวอย่างระดับอาชีพในอำเภอสตึก

ตำบลตัวอย่าง	กลุ่มตัวอย่าง			
	เกษตรกรรม	อุตสาหกรรม	การบริการ	รวม
ตำบลแสมสาร	199	6	5	210
ตำบลนาจอมเทียน	15	6	11	32
รวม	214	12	16	242

ตารางที่ 10 กลุ่มตัวอย่างระดับอาชีพในอำเภอศรีราชา

ตำบลตัวอย่าง	กลุ่มตัวอย่าง			
	เกษตรกรรม	อุตสาหกรรม	การบริการ	รวม
ตำบลบางพระ	19	44	16	79
ตำบลบึง	5	12	10	27
รวม	24	56	26	106

ตารางที่ 11 กลุ่มตัวอย่างระดับอาชีพในอำเภอบ่อทอง

ตำบลตัวอย่าง	กลุ่มตัวอย่าง			
	เกษตรกรรม	อุตสาหกรรม	การบริการ	รวม
ตำบลบ่อทอง	32	4	2	38
ตำบลบ่อขวางทอง	5	-	1	6
รวม	37	4	3	44

เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษา

เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาคั้งนี้เป็นแบบสอบถาม (questionnaires) ที่ผู้ศึกษาสร้างขึ้นจากการศึกษาแนวคิดจากทฤษฎี เอกสารต่างๆ ตลอดจนงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง แบบสอบถามแบ่งออกเป็น 3 ตอน คือ

ตอนที่ 1 ลักษณะทางประชากรของกลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ เพศ สถานภาพการสมรส อายุ ภูมิฐานะเดิม ระยะเวลาการทำงานในจังหวัดชลบุรี ประเภทของกิจการ อัตรารายได้ต่อเดือน ซึ่งมีลักษณะคำถามเป็นแบบปลายปิด (close-ended questions)

ตอนที่ 2 แบบวัดระดับความคิดเห็นของคุณภาพชีวิตการทำงานของแรงงานต่างชาติ โดยสร้างมาตราวัดระดับความคิดเห็นออกมาเป็น เห็นด้วยอย่างยิ่ง เห็นด้วย ไม่แน่ใจ ไม่เห็นด้วย และไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง ซึ่งผู้วิจัยและสร้างให้ครอบคลุมเนื้อหาในด้านต่างๆ คือ ค่าตอบแทนที่เพียงพอ และเป็นธรรม สภาพการทำงานที่ปลอดภัยและถูกสุขอนามัย การมีส่วนร่วมในองค์กร การยอมรับทางสังคม โอกาสในการพัฒนาตนเอง ความมั่นคงในหน้าที่การงาน และสวัสดิการที่ได้รับ

ตอนที่ 3 ข้อคิดเห็นและข้อเสนอแนะเกี่ยวกับคุณภาพชีวิตการทำงาน

วิธีการสร้างเครื่องมือ

การสร้างแบบสอบถามเพื่อใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลในการศึกษาคั้งนี้มีรายละเอียดดังนี้

1. ศึกษาตำรา เอกสาร และงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับคุณภาพชีวิตการทำงานของแรงงานต่างชาติ รวมทั้งการสัมภาษณ์อย่างไม่เป็นทางการจากผู้ที่เกี่ยวข้องเพื่อประกอบการสร้างแบบสอบถาม

2. สร้างแบบสอบถามขึ้นตามกรอบข้อมูลที่ต้องการศึกษา โดยใช้คำจำกัดความหรือนิยามปฏิบัติการตามตัวแปรที่กำหนดไว้เป็นหลักในการสร้างคำถามต่างๆ ให้ครอบคลุมตัวแปรที่ศึกษาทั้งหมด เพื่อให้แบบสอบถามสามารถวัดได้ในสิ่งที่ต้องการจะวัด (validity)

3. นำแบบสอบถามที่สร้างขึ้น พร้อมทั้งคำจำกัดความหรือนิยามปฏิบัติการของตัวแปรเสนอต่ออาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์และผู้ทรงคุณวุฒิ เพื่อพิจารณาตรวจสอบว่านิยามและแบบสอบถามที่สร้างขึ้นนี้มีความชัดเจนถูกต้องหรือไม่ รวมทั้งการพิจารณาสำนวนภาษาที่ใช้ในข้อความว่าสอดคล้องกับลักษณะที่ต้องการจะวัดหรือไม่ เพื่อให้เครื่องมือมีความตรงในเนื้อหา (content validity)

4. ปรับปรุงแก้ไขแบบสอบถามให้มีความเหมาะสมยิ่งขึ้น ก่อนนำไปทดลองใช้ (try-out)

5. นำแบบสอบถามที่ปรับปรุงแก้ไขแล้ว ไปทดสอบความเที่ยง (reliability) ในภาคสนามกับกลุ่มที่มีลักษณะใกล้เคียงกับกลุ่มประชากรของการศึกษาที่มีใช้กลุ่มตัวอย่างจริงของ

การวิจัยครั้งนี้ จำนวน 30 คน แล้วนำมาคำนวณหาค่าสัมประสิทธิ์แอลฟาของครอนบัค (Cronbach's Alpha Coefficient) ผลการคำนวณ พบว่า ได้ค่าสัมประสิทธิ์ความเชื่อมั่นเป็น 0.79

6. นำแบบสอบถามที่ไปทดสอบความเที่ยงกับกลุ่มประชากรของการศึกษาที่มีใช้กลุ่มตัวอย่างจริงมาแก้ไขโดยการปรึกษาอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์และผู้ทรงคุณวุฒิ อีกครั้ง จากนั้นจึงดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลกับกลุ่มตัวอย่างจริง

การเก็บรวบรวมข้อมูล

1. ผู้ศึกษาได้ทำหนังสือถึงคณบดีบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยบูรพา เพื่อขอให้ทำหนังสือขอความร่วมมือ ไปยังสถานประกอบการที่มีกลุ่มตัวอย่างของแรงงานต่างชาติ

2. ผู้ศึกษาใช้วิธีเก็บข้อมูลภาคสนามด้วยการลงพื้นที่ด้วยตนเองเพื่อความเที่ยงตรงและความสมบูรณ์ของข้อมูลที่ได้จากแบบสอบถาม ดังนี้

- ในอำเภอสัตหีบจะไปขอความช่วยเหลือจาก อบต. ในตำบลของกลุ่มตัวอย่างเพื่อให้พาไปหานายจ้างหรือไต่เรือ จากนั้นก็จะอธิบายให้นายจ้างเข้าใจเกี่ยวกับการมาเก็บข้อมูลแรงงานต่างชาติในครั้งนี้ พร้อมกับยื่นบัตรนักศึกษาและหนังสือที่ทางมหาวิทยาลัยออกให้เพื่อยืนยันตนอีกครั้ง จากนั้นก็จะเก็บข้อมูลแรงงานต่างชาติเฉพาะคนที่สามารถฟัง และพูดภาษาไทยได้

- ส่วนในอำเภอสัตหีบ และอำเภอบ่อทอง ไปขอข้อมูลที่อยู่และเบอร์โทรศัพท์ของสถานประกอบการจากจัดหางานจังหวัดชลบุรี แล้วโทรไปติดต่อโดยอธิบายให้ทราบถึงเหตุผลของการมาสัมภาษณ์แรงงานต่างชาติครั้งนี้ ถ้าที่ใดให้ความร่วมมือก็จะนัดสัมภาษณ์แรงงานต่างชาติและถามทางไปหาสถานประกอบการนั้นๆ ต่อไป เมื่อถึงวันนัดหมายก็จะใช้บัตรนักศึกษาพร้อมกับหนังสือที่ทางมหาวิทยาลัยออกให้เพื่อยืนยันตน จากนั้นก็จะเก็บข้อมูลแรงงานต่างชาติเฉพาะคนที่สามารถฟัง และพูดภาษาไทยได้

3. การเก็บรวบรวมข้อมูลได้กระทำในช่วงเดือน ตุลาคม-ธันวาคม พ.ศ.2545

การวิเคราะห์ข้อมูล

การวิเคราะห์ข้อมูลเชิงปริมาณ เมื่อเก็บรวบรวมข้อมูลเสร็จสมบูรณ์แล้วก็จะนำข้อมูลดังกล่าวมาจัดระเบียบหรือกลุ่มข้อมูลและสร้างคู่มือลงรหัส จากนั้นก็นำแบบสัมภาษณ์มาใส่คะแนนข้อความซึ่งจะยึดเนื้อความของข้อความเป็นหลัก ซึ่งมีเกณฑ์การให้คะแนน ดังนี้

1. ข้อความที่เป็นเชิงนิมิตาน (เชิงบวก)

ระดับความคิดเห็น	คะแนน
เห็นด้วยอย่างยิ่ง	4
เห็นด้วย	3
ไม่เห็นด้วย	2

ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง	1
2. ข้อความที่เป็นเชิงนิเสธ (เชิงลบ)	
ระดับความคิดเห็น	คะแนน
เห็นด้วยอย่างยิ่ง	1
เห็นด้วย	2
ไม่เห็นด้วย	3
ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง	4

โดยผู้วิจัยได้ตัดระดับความคิดเห็นออกหนึ่งตัวคือ ไม่แน่ใจ เนื่องจากในช่วงการทดสอบเครื่องมือในพื้นที่โดยนำแบบสอบถามไปทดสอบความเที่ยงปรากฏว่า กลุ่มตัวอย่างมักจะให้คำตอบในเชิงที่ป้องกันตัวเองโดยตอบข้อไม่แน่ใจเสมอ ดังนั้นจึงได้ตัดไม่แน่ใจออกเพื่อให้ผู้ตอบแบบสอบถามสามารถให้คำตอบที่ชัดเจนได้โดย

จากนั้นจะทำการหาเกณฑ์ที่ใช้ในการให้คะแนนระดับคุณภาพชีวิตการทำงาน โดยมีคะแนนอันตรภาคชั้น (class interval) ดังนี้

$$\begin{aligned} \text{พิสัย (Range)} &= \frac{\text{คะแนนสูงสุด} - \text{คะแนนต่ำสุด}}{\text{จำนวนชั้น}} \\ &= \frac{4 - 1}{4} = 0.75 \end{aligned}$$

ดังนั้นเกณฑ์ให้คะแนนระดับคุณภาพชีวิตการทำงาน เป็นดังนี้

ระดับต่ำ	1.00 – 1.74	คะแนน
ระดับค่อนข้างต่ำ	1.75 – 2.50	คะแนน
ระดับค่อนข้างสูง	2.51 – 3.26	คะแนน
ระดับสูง	3.27 – 4.00	คะแนน

จากนั้นนำข้อมูลไปวิเคราะห์ด้วยเครื่องคอมพิวเตอร์ โดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูป

SPSS/PC+ (statistical package for the social sciences/Personal Computer Plus) และใช้สถิติในการวิเคราะห์ดังนี้

1. วิเคราะห์ข้อมูลเชิงพรรณนา (descriptive analysis) เพื่อเป็นการอธิบายข้อมูลทั่วไปและระดับคุณภาพชีวิตการทำงาน สถิติที่ใช้ คือ ร้อยละ ค่าเฉลี่ย และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน
2. การทดสอบสมมติฐาน โดยใช้สถิติอ้างอิง (inferential statistics) ดังนี้
 - 2.1 กรณีทดสอบค่าเฉลี่ยของกลุ่มตัวอย่าง 2 กลุ่ม ใช้ค่าสถิติ t- test
 - 2.2 กรณีทดสอบค่าเฉลี่ยของกลุ่มตัวอย่าง 3 กลุ่มขึ้นไป ใช้การวิเคราะห์ความ

แปรปรวนจำแนก แบบทางเดียว (one way analysis of variance) โดยใช้ค่า f - test

3. การนำเสนอข้อมูลจะใช้ ตาราง แผนภูมิ และการพรรณนาข้อมูล

การศึกษาเชิงคุณภาพ (qualitative research)

พื้นที่ในการศึกษา

พื้นที่ในการศึกษาแรงงานต่างชาติในวิทยานิพนธ์จะเลือกพื้นที่ในเขต ตำบลแสมสาร อำเภอสัตหีบ จังหวัดชลบุรี และที่เลือกพื้นที่การศึกษานี้ก็เพราะว่าในเขตนี้จะเป็นเขตอุตสาหกรรม ประมงทะเลขนาดใหญ่ที่สุดแห่งหนึ่งในภาคตะวันออกจึงมีแรงงานต่างชาติเข้ามาทำงานในเขตนี้เป็นจำนวนมาก จากการมาลงทะเบียนเพื่อขอใบอนุญาตทำงานของแรงงานต่างชาติที่ผ่านมา ปรากฏว่าใน อำเภอสัตหีบนี้มีแรงงานต่างชาติมาลงทะเบียนมากที่สุดในจังหวัดชลบุรี คือ 4,565 คน และอาชีพที่มาลงทะเบียนมากที่สุดในจังหวัดชลบุรีก็คืออาชีพประมงทะเลและกิจกรรมต่อเนื่อง คือ 4,893 คน โดยตำบลแสมสารนี้มีแรงงานต่างชาติมาลงทะเบียนมากที่สุดในอำเภอสัตหีบ หรือกล่าวได้ว่ามากที่สุดที่สุดในจังหวัดชลบุรีก็ได้ คือ 3,065 คน แบ่งเป็นสัญชาติพม่า 1,926 สัญชาติลาว 353 คน และสัญชาติกัมพูชา 786 คน (สำนักงานจัดหางานจังหวัดชลบุรี, 2544)

การเก็บรวบรวมข้อมูล

1. การสัมภาษณ์เจาะลึก (in-depth interview) จะทำการสัมภาษณ์เพื่อรวบรวมข้อมูลมาใช้ในการอ้างอิง และอธิบายประเด็นการศึกษาเรื่องคุณภาพชีวิตการทำงานของแรงงานต่างชาติ โดยผู้ศึกษาใช้วิธีการเข้าไปหาข้อมูลในพื้นที่ (Field Research) และสัมภาษณ์จากผู้ที่สามารถให้ข้อมูลหลัก (key - informants) ได้แก่ แรงงานต่างชาติ นายจ้าง และเจ้าหน้าที่ของรัฐที่เกี่ยวข้อง ดังนี้

1. คุณสุภาวดี ต้นเจริญผล	จัดหางานจัดหัดชลบุรี
2. พ.ต.ท.ชำนาญ โชติประดิษฐ์	หัวหน้าสถานีตำรวจย่อยบ้านช่องแสมสาร
3. คุณผาสุข แสงสูงเนิน	หัวหน้าสถานีอนามัยบ้านช่องแสมสาร
4. คุณถวิล ศรีคำพล	นายจ้าง
5. คุณสันติภาพ กงคำ	นายจ้าง
6. นาย เสาร์	แรงงานต่างชาติชาวกัมพูชา
7. นาย เส็ง	แรงงานต่างชาติชาวกัมพูชา
8. นาย คำ	แรงงานต่างชาติชาวกัมพูชา
9. นาย แสน	แรงงานต่างชาติชาวกัมพูชา
10. นาย นาย	แรงงานต่างชาติชาวพม่า
11. นาย เคียง	แรงงานต่างชาติชาวพม่า

